هرکس برده - یا کنیز - مسلمانی را آزاد کند، الله در برابر هر عضو آن برده، عضوی از آزادکننده را از آتش دوزخ رهایی می بخشد؛ حتی شرمگاه آزاد کننده را در برابر شرمگاه برده، از آتش دوزخ نجات می دهد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً أَعْتَقَ اللهُ بِكُلِّ عُضْوٍ مِنْه، عُضْواً مِنْهُ في النَّارِ، حَتَّى فَرْجَهُ بِفَرْجِهِ»: «هرکس برده - یا کنیز - مسلمانی را آزاد کند، الله در برابر هر عضو آن برده، عضوی از آزادکننده را از آتش دوزخ رهایی می بخشد؛ حتی شرمگاه آزاد کننده را در برابر شرمگاه برده، از آتش دوزخ نجات می دهد».

[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور بیانگر فضل آزاد کردن برده ی مسلمان است؛ و اینکه هرکس برده ای را آزاد کند، گویا خود را از آتش دوزخ رهایی بخشیده است؛ ودرحقیقت آزاد کردن بردگان، تحقق بخشیدن به عزت مسلمانان با از بین بردن ذلت بردگی از آنها می باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6396